

Až uslyším hvízdání

Poutníci

1. Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí
tě s někým jeho smích jak žhavý klín,
a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,
hned něhou změkneš jako parafín.

R1: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkovaní ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

R2: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a narovnáám jim křídla, když se zraní.

3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

R1: